

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116201512
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3116201512.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobcu B. N. s. r. o., so sídlom W. B., N. J.. XXX/X, I.: XXX XX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Y., s.r.o., so sídlom v L., T. č. XX, I.: XX XXX XXX proti žalovanému F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. M. XX, L., o zaplatenie 1.688,59 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. mája 2017, č. k. 18C/20/2016-69 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. v časti o splatnosti istiny s príslušenstvom p
o t v r d z u j e.

Žalobca m á p r o t i ž a l o v a n é m u n á r o k n a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 483,96 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 483,96 eur od 31.10.2014 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. žalobu vo zvyšku zamietol a výrokom III. rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy vo výške 1.688,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.636,39 eur od 31.10.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že právny predchodca žalobcu (P. P., a. s.) dňa 08.12.2010 uzavrel so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 1.334 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 60 mesačných splátkach, pričom výška splátky od čerpania do 31.12.2010 predstavovala 18,91 eur a výška splátok od 20.01.2011 predstavovali sumu 36,77 eur s termínom splatnosti vždy k 20. dňu v mesiaci. Úroková sadzba bola dojednaná vo výške 17,90 % ročne, RPMN stanovená 26,41 %, priemerná RPMN vo výške 27,12 %. Konečná splatnosť bola určená na 20.12.2015. Celková čiastka splatná žalovaným bola určená vo výške 2.263,31 eur. Dodatkom č. 1 k zmluve o splátkovom úvere zo dňa 20.12.2012 došlo k úprave konečnej splatnosti, keď táto bola stanovená na deň 27.12.2015 a k zníženiu splátky na sumu 20 eur mesačne v období od 27.12.2012 do 27.04.2013. Výzvou dňa 08.09.2014 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na úhradu dlhu, ktorý ku dňu 07.09.2014 predstavoval výšku 819,39 eur, a to do 15 dní od jej doručenia. Druhou upomienkou zo dňa 02.03.2013 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na úhradu dlhu vo výške 33,46 eur. Upozornením na omeškanie zo dňa 04.03.2013 a zo dňa 24.03.2013 upozornil právny predchodca žalobcu žalovaného na nepovolené prečerpanie účtu vo výške 4,12 eur. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"). Súd prvej inštancie uviedol, že žaloba podaná žalobcom je čiastočne dôvodná. Po preskúmaní predmetnej zmluvy konštatoval, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko

ide o taký typ zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, pretože táto bola už vopred pripravená, predtlačená. Dodávateľom v tomto prípade je právny predchodca žalobcu, ktorý pri uzatváraní zmluvy vykonával svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom je žalovaný, ktorý pri uzatváraní zmluvy nevykonával žiadnu obchodnú alebo inú činnosť. Po preskúmaní predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok bol uplatnený včas, a teda premlčaný nie je. Zákon pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere stanovuje určité podstatné náležitosti, preto súd skúmal, či predmetná zmluva tieto náležitosti obsahuje. Na tomto mieste súd prvej inštancie konštatoval, že predmetná zmluva bola síce uzavretá v predpísanej forme, avšak neobsahuje všetky náležitosti tak, ako to predpokladá zákon. Zmluva predovšetkým neobsahuje výšku splátok istiny, úrokov a poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona). V zmluve je uvedená len celková výška splátky, ktorú bol žalovaný povinný platiť, avšak jej rozdelenie na istinu, úroky a poplatky chýba. Zo znenia vyššie uvedeného zákonného ustanovenia pritom jednoznačne vyplýva potreba rozčlenenia splátky na jej jednotlivé zložky. V prípade, ak takéto rozčlenenie v zmluve chýba, nemožno uzavrieť inak ako, že zmluva v tejto časti trpí vadou pre rozpor so zákonným ustanovením. Uver poskytnutý právny predchodcom žalobcu je tak v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov, t. z. žalobca nemá nárok na úroky a žiadne poplatky. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v celkovej výške 1.334 eur. Z výpisu z účtu žalovaného vyplynulo, že tento uhradil právny predchodcovi žalobcu celkovo sumu 850,04 eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný právny predchodcovi žalobcu ani žalobcovi poskytnutý úver v celom rozsahu nesplatil (tento splatil len vo výške 850,04 eur), uložil súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 483,96 eur, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 1.334 eur a splateným úverom vo výške 850,04 eur a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Záverom súd prvej inštancie dodal, že pokiaľ žalovaný namietal správnosť žalobcom predloženého výpisu z účtu, jeho námietka nebola opodstatnená, nakoľko rovnaké údaje vyplynuli aj z výpisov z účtov žalovaného, ktoré sám v konaní predložil. V predmetnej veci mala každá zo strán úspech len čiastočný (žalobca mal úspech vo výške 28,7 %, žalovaný vo výške 71,3 %; rozdiel ich pomerných úspechov predstavuje 42,6 %). Úspešnejšou stranou v spore bol teda žalovaný. Z obsahu spisu však nevyplynuli žiadne trovy, ktoré by mu v súvislosti s týmto konaním vznikli, a preto mu súd prvej inštancie náhradu trov konania nepriznal. Lehotu na splnenie povinnosti, 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP s tým, že takto stanovenú lehotu považuje za primeranú vzhľadom na výšku plnenia.

2. Proti tomuto rozsudku vo výroku I. v časti splatnosti sumy 483,96 eur s príslušenstvom podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Dôvodil tým, že v súčasnosti sa nachádza v takej finančnej situácii, ktorá mu neumožňuje danú sumu uhradiť v plnej výške, nakoľko už spláca mesačne sumu 188,74 Eur podľa rozhodnutia Okresného súdu Trenčín, č. k. 16C/97/2015-66. Uviedol, že zároveň žiada dňa 18.05.2017 o poskytnutie spotrebiteľského bezúčelového úveru v spoločnosti A. a.s., aby sa vyhol ďalším nákladom v prípade exekučného konania, no tento mu bol zamietnutý. Uviedol, že má snahu dlh uhradiť, a že v súčasnosti je práce neschopný. Požiadal súd o kladné vybavenie jeho návrhu na povolenie splácania dlžnej sumy 438,96 eur v mesačných splátkach vo výške 30 Eur splatných k 25. dňu v mesiaci.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že z podaného odvolania nie je zrejmé voči ktorému výroku rozsudku sa žalovaný odvoláva a z akého dôvodu. Nevyplyva z neho žiadny zo zákonných odvolacích dôvodov a žalovaný sa odvolaním len snaží sanovať svoju nečinnosť v priebehu prvostupňového konania. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Odvolaciemu súdu navrhol, aby odvolanie žalovaného odmietol a zároveň uplatnil trovy odvolacieho konania.

4. Žalovaný v písomnej reakcii na vyjdenie žalobcu uviedol, že týmto vyjadrením by chcel doložiť dôkazy o jeho momentálnej sociálnej situácii a o situácii s nedávnej minulosti, keď nebol zamestnaný. Uviedol, že v tom čase ešte finančne prispieval za pobyt zosnulej matky v R. P. nad F., pričom zároveň bol ako nájomca v bývalom rodičovskom dome, ktorý predal kvôli inej pôžičke a zo zisku vyplatil nebankovej spoločnosti jej pohľadávky. Poukázal na možnosť premlčania k dátumu prvého podania na súd. Požiadal súd o preskúmanie možnosti prípadného premlčania na nárok finančného vyrovnania voči spoločnosti B. N. a P. republika, s.r.o.. K žiadosti priložil fotokópie k jeho sociálnej situácii, ako aj k mesačným nákladom na bývanie.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP v rozsahu podaného odvolania vo výroku I. v časti o splatnosti istiny s príslušenstvom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

7. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

8. Z obsahu podaného odvolania je zrejmé, že odvolanie žalovaného smeruje len proti výroku I. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, a to len proti lehote na plnenie, prípadne o povolení plnenia povinnosti v splátkach. S poukazom na § 364 CSP tiež nie je možné prihliadať na rozšírenie podaného odvolania, ktoré by prípadne vyplývalo z vyjadrenia žalovaného zo dňa 11.02.2018, ktorým žalovaný namietal premlčanie dlžnej sumy, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd v tomto rozsahu nepreskúmal. Odvolací súd preto preskúmal vec len z hľadiska uplatnenej odvolacej námietky žalovaného v časti výroku o splatnosti istiny s príslušenstvom, a preto vo zvyšnej časti napadnutého rozsudku súd prvej inštancie vo výroku II. a výroku III., nebol rozsudok súdu prvej inštancie odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť a odvolací súd ho nepreskúmal.

9. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

10. Podľa citovaného ustanovenia, lehota na plnenie priznaná súdnym rozhodnutím je zo zákona tri dni, pričom plynie od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť tiež rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne nemožné. Predĺženie paričnej lehoty musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku. Súd môže (napr. s poukazom na zlú finančnú situáciu strany sporu) tiež uložiť povinnosť plniť v splátkach, pričom musí určiť výšku aj dátum splatnosti každej jednotlivé splátky.

11. Oboznámiac sa s dôvodmi napadnutého rozhodnutia ako aj s obsahom celého prislúchajúceho spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvej inštancie určil lehotu na plnenie 15 dní, ktorá plynie od právoplatnosti rozsudku, pričom toto predĺženie lehoty na plnenie odôvodnil tým, že takto stanovenú lehotu považoval za primeranú vzhľadom na výšku plnenia. Odvolací súd sa s takto určenou lehotou na plnenie súdom prvej inštancie stotožňuje.

12. Žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Ohľadne skutočnosti o tom, že žalovaný je v súčasnosti v zlej finančnej situácii, a ktoré žalovaný podložil dokladmi k svojmu vyjadreniu zo dňa 11.02.2018 (Nájomnej zmluvy č. B/2/2017 zo dňa 16.11.2017, Kúpnej zmluvy zo dňa 03.02.2015, Nájomnej zmluvy zo dňa 03.02.2015, výpismi z Listu vlastníctva č. XX zo dňa 06.03.2015 a 21.05.2013, potvrdením o vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie zo dňa 15.10.2012, potvrdením o vyplatených dávkach nezamestnanosti zo dňa 07.06.2013), odvolací súd uvádza, že vzhľadom na ustanovenie § 366 CSP, keďže tieto neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, a nejde o niektorý z dôvodov uvedených v uvedenom ustanovení, na tieto nebolo možné v odvolacom konaní prihliadnuť. Odvolací súd teda nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali predĺženie lehoty na plnenie, resp. umožňujúce povoliť žalovanému splátky na zaplatenie uloženej povinnosti, a to aj s prihliadnutím na už predĺženú lehotu splatnosti a výšku sumy priznanej žalobcovi.

13. Keďže odvolací súd rozhoduje o odvolaní žalovaného až takmer po 9 mesiacoch od podania tohto odvolania, má za to, že žalovaný mal možnosť počas tejto doby si jednotlivé splátky odkladať a tak bude mať možnosť po právoplatnosti rozsudku svoju povinnosť splniť.

14. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. v časti o splatnosti istiny s príslušenstvom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto mu odvolací súd priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).